DZIENNIK URZĘDOWY
GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ i TURYSTYKI

Warszawa, dnia 15 czerwca 1965 r. Nr 5 Poz. 10 — 18

TREŚĆ:

10.

ZARZĄDZENIE Nr 19
PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 9 kwietnia 1965 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Hotel „Orbis" Cracovia" w Krakowie.

Na podstawie art. 4 ust. 1 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (jednolity tekst Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą: „Hotel „Orbis" Cracovia", zwane dalej „przedsiębiorstwem".

§ 2.

Siedzibą przedsiębiorstwa jest miasto Kraków.

§ 3.

Przedmiotem działania przedsiębiorstwa jest prowadzenie hotelu o charakterze reprezentacyjnym wraz z zakładem gastronomicznym i innymi pomocniczymi zakładami usługowymi, obsługa krajowych i zagranicznych gości hotelowych w zakresie imprez grupowych i indywidualnych,

prowadzenie kas wymiany walut oraz sprzedaż upominków, drobnych wyrobów przemysłowych i towarów eksportu wewnętrznego.

§ 4.

Przedsiębiorstwo prowadzone jest w ramach narodowych planów gospodarczych według zasad rozrachunku gospodarczego i rozlicza się z budżetem państwa poprzez budżet centralny.

§ 5.

1. Zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwem sprawuje Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.
2. Bezpośredni nadzór nad przedsiębiorstwem sprawuje Polskie Biuro Podróży „Orbis".

§ 6.

1. Na czele przedsiębiorstwa stoi dyrektor, który kieruje samodzielnie przedsiębiorstwem i jest za nie odpowiedzialny.
2. Dyretkor zarządza przedsiębiorstwem przy pomocy dwóch zastępców.

§ 7.

1. Dyrektora przedsiębiorstwa powołuje i odwołuje Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki na wniosek PBP „Orbis".
2. Zastępców dyrektora przedsiębiorstwa oraz głównego księgowego powołuje i odwołuje dyrektor PBP „Orbis" po uzyskaniu zgody Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 8.

1. Do składania w imieniu przedsiębiorstwa oświadczeń w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób.
2. Osobami upoważnionymi są: dyrektor, jego zastępcy oraz pełnomocnicy przedsiębiorstwa w przypadku ich ustanowienia.
3. W sprawach wynikających ze stosunku pracy przedsiębiorstwo działa przez jedną z osób wymienionych w ust. 2.

§ 9.

1. Przedsiębiorstwo może w sposób przewidziany dla składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych ustanowić pełnomocników uprawnionych do dokonywania czynności prawnych w jego imieniu.
2. Pełnomocnicy działają łącznie lub oddzielnie w granicach swego umocowania.

§ 10.

Środki trwałe i obrotowe niezbędne do wykonywania planowych zadań przedsiębiorstwa określa jego plan finansowy zatwierdzony w przepisanym trybie.

§ 11.

Organizację wewnętrzną i finansową oraz system finansowy przedsiębiorstwa ustalają odrębne przepisy.

§ 12.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania, z mocą od dnia 1 kwietnia 1965 r.

Przewodniczący Komitetu

(—) Włodzimierz Reczek

11.

ZARZĄDZENIE Nr 22

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 3 maja 1965 r.

w sprawie ustanowienia norm branżowych.

Na podstawie art. 9 ust. 2 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się normę branżową:

Lp.	Numer normy	Tytuł normy	Data: ustanowienie normy	Data: Od której norma obowiązuje
1.	BN-65/ /8441-02	Sale i hale gimnastyczno-sportowe. Kotew podłogowa z hakiem	3 maja 1965 r.	1 październik 1965 r.

§ 2.

Zobowiązuje się Dyrektora Zjednoczenia Przemysłu Sprzętu Sportowego do rozpowszechniania ustanowionej normy branżowej i udostępnienia jej zainteresowanym instytucjom w siedzibie Zjednoczenia.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu

(—) Włodzimierz Reczek

12.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA GOSPODARKI KOMUNALNEJ I PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 3 maja 1965 r.

w sprawie pobierania dodatkowej opłaty od cudzoziemców za usługi noclegowe.

Na podstawie § 1 ust. 3 uchwały nr 185 Rady Ministrów z dnia 31 maja 1958 r. w sprawie przekazania prezydiom rad narodowych uprawnień do ustalenia opłat i stawek taryfowych za niektóre usługi i świadczenia komunalne (Monitor Polski Nr 61, poz. 344) oraz § 7 ust. 3 i 4 uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1961 r. w sprawie cen za usługi wykonywane dla ludności (Monitor Polski Nr 26, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zarządzenie obowiązuje:

1) w hotelach i pensjonatach „Orbis", hotelach komunalnych, domach turysty, domach wycieczkowych, schroniskach turystycznych, ośrodkach campingowych oraz innych zakładach wynajmujących dziennie lokale — zwanych dalej „zakładami hotelarskimi",

2) w biurach zakwaterowania oraz innych jednostkach organizacyjnych kierujących cudzoziemców na kwatery prywatne.

§ 2.

1. Wprowadza się na okres do 31 grudnia 1965 r. dodatkową opłatę pobieraną od każdego cudzoziemca za świadczone mu usługi noclegowe, zwaną dalej „dodatkiem lokalnym".

2. Dodatek lokalny pobiera się za każdą rozpoczętą dobę w wysokości:
   1) 50 zł w zakładach hotelarskich kat. „S",
   2) 40 zł w zakładach hotelarskich kat. I,
   3) 30 zł w zakładach hotelarskich kat. II,
   4) 20 zł w zakładach hotelarskich pozostałych kategorii,
   5) 20 zł w biurach zakwaterowania lub innych jednostkach organizacyjnych bez względu na kategorię kwatery.

§ 3.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 maja 1965 r.

PRZEWODNICZĄCY GŁÓWNEGO
KOMITETU KULTURY
FIZYCZNEJ I TURYSTYKI
(—) Włodzimierz Reczek

MINISTER
GOSPODARKI KOMUNALNEJ
(—) Stanisław Sroka

13.

ZARZĄDZENIE Nr 23

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 14 maja 1965 r.

w sprawie zasad stosowania dodatkowej opłaty pobieranej od cudzoziemców za usługi noclegowe świadczone przez jednostki podległe GKKFiT oraz podlegające jego nadzorowi.

Na podstawie - 7 ust. 3 i 4 uchwały nr 55 Rady Ministrów z dnia z lutego 1961 r. w sprawie cen za usługi wykonywane dla ludności (Monitor Polski Nr 26, poz. 123) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się instrukcję w sprawie zasad stosowania dodatkowej opłaty pobieranej od cudzoziemców za usługi noclegowe, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Przewodniczący Komitetu
(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik do Zarządzenia nr 23 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 14 maja 1965 r., (poz. 13).

INSTRUKCJA

w sprawie zasad stosowania dodatkowej opłaty pobieranej od cudzoziemców za usługi noclegowe.

1. Wprowadzony Zarządzeniem Ministra Gospodarki Komunalnej i Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 3 maja 1965 r. w sprawie pobierania dodatkowej opłaty od cudzoziemców za usługi noclegowe — dodatek lokalny obowiązuje we wszystkich zakładach hotelarskich w okresie od dnia 15 maja 1965 r. do dnia 31 grudnia 1965 r.

2. Dodatek lokalny powinien być pobierany od wszystkich cudzoziemców, zarówno przybywających indywidualnie jak i grupowo.

3. Dodatek lokalny pobiera się również od polskich instytucji, urzędów i przedsiębiorstw w przypadku gdy zlecają one usługi noclegowe na rzecz cudzoziemców.

4. Polskie biura turystyczne i Państwowe Przedsiębiorstwo Imprez Sportowych zlecające obsługę cudzoziemców przybyłych z zagranicy, otrzymują od zakładu hotelarskiego rabat w wysokości 15% pełnej opłaty (cena podstawowa + dodatki) za usługę noclegową.

5. Informacja o wprowadzeniu dodatku lokalnego, według załączonego wzoru, opracowana w języku angielskim, francuskim, niemieckim i rosyjskim powinna być wywieszona w hallu recepcyjnym każdego zakładu hotelarskiego przez cały okres stosowania dodatku, tj. do dnia 31 grudnia 1965 r. Informacja powinna zawierać wysokość pobieranego dodatku, wyrażoną w odpowiedniej kwocie.

6. Przy wystawianiu rachunków za usługę noclegową, począwszy od dnia 15 maja 1965 r., należy wyodrębniać w oddzielnej pozycji dodatek lokalny.

Załącznik do instrukcji w sprawie zasad stosowania dodatkowej opłaty pobieranej od cudzoziemców za usługi noclegowe.

WZÓR INFORMACJI O WPROWADZENIU DODATKU LOKALNEGO

The local tax amounting to zł .... per each hotel-day and per person is being charged to your hotel account.

L'Hotel ajoute au compte une taxe locale de .... zlotys par jour et par personne.

Das Hotel rechnet zum Betrag einen Lokalzuschlag von .... Zlotys pro Tag und Person zu.

Analogiczna informacja winna być podana w języku rosyjskim.

14.

ZARZĄDZENIE Nr 24

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 19 maja 1965 r.

w sprawie klasyfikacji zawodników sportowych.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustala się instrukcję w sprawie klasyfikacji zawodników sportowych, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2.

Departament Sportu GKKFiT może, uwzględniając specyfikę danej dyscypliny sportu, zwolnić odpowiedni polski związek sportowy od obowiązku wprowadzenia w życie zasad klasyfikacji zawodników sportowych określonych instrukcją, o której mowa w § 1.

§ 3.

Traci moc § 1 zarządzenia nr 41 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej z dnia 17 czerwca 1958 r. w sprawie klasyfikacji sportowej oraz nadawania klas sędziom sportowym (Dz. Urz. GKKF Nr 6, poz. 26).

§ 4.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

PRZEWODNICZĄCY KOMITETU

wz. J. Rutkowski

Załącznik do zarządzenia nr 24 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 19 maja 1965 r. (poz. 14)

INSTRUKCJA

w sprawie klasyfikacji zawodników sportowych

Rozdział 1.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Instrukcja ustala:

1) jednolite zasady nadawania tytułu mistrza sportu,
2) zasady i tryb klasyfikowania zawodników oraz ustalania i zatwierdzania norm i wymagań klasyfikacyjnych,
3) zakres i sposób prowadzenia dokumentacji i sprawozdawczości klasyfikacyjnej.

§ 2.

Poszczególne polskie związki sportowe mogą zachowując postanowienia instrukcji opracować szczegółowe zasady klasyfikacji zawodników, dostosowane do specyfiki danej dyscypliny sportu.

§ 3.

Klasyfikacja sportowa ma na celu:

1) aktywizowanie zawodników do osiągania coraz to wyższych wyników sportowych,
2) mobilizowanie do systematycznego udziału w zajęciach sportowych jak najszerszych rzesz młodzieży,
3) podwyższenie sprawności ogólnej i technicznej zawodników,
4) podnoszenie poziomu pracy szkoleniowo-sportowej,
5) stworzenie warunków oraz kryteriów obiektywnej oceny rozwoju i poziomu poszczególnych dyscyplin sportu.

Rozdział 2.

Mistrz sportu

§ 4.

Tytuł mistrza sportu jest zaszczytnym wyróżnieniem nadawanym dożywotnio zawodnikowi będącemu obywatelem polskim, stanowiącemu wzór sportowca godny naśladowania przez młodzież, zasłużonemu w podnoszeniu poziomu danej dyscypliny sportu, który spełnił jeden z następujących warunków:

1) posiadał przez okres co najmniej dwóch lat klasę mistrzowską międzynarodową, lub
2) posiadał przez okres co najmniej sześciu lat klasę mistrzowską, lub
3) reprezentując barwy Polski w spotkaniach międzypaństwowych wyróżnił się wysokim poziomem sportowym, lub
4) zdobył kilkakrotnie tytuł mistrza Polski (indywidualnie względnie w zespole), wyróżniając się wysokim poziomem sportowym.

§ 5.

Tytuł mistrza sportu nadawany jest uchwałą zarządu właściwego polskiego związku sportowego. Uchwała podlega dla swej ważności zatwierdzeniu przez Departament Sportu GKKFiT.

§ 6.

Zawodnik może być pozbawiony tytułu mistrza sportu, za przewinienia dyskwalifikujące go jako sportowca. Pozbawienie tytułu następuje w tym samym trybie co nadanie.

§ 7.

Zawodnik, któremu nadano tytuł mistrza sportu, otrzymuje odznakę oraz legitymację uprawniającą go do bezpłatnego wstępu na imprezy organizowane w danej dyscyplinie sportu na terenie kraju. Wzory odznak i legitymacji ustala Departament Sportu GKKFiT.

§ 8.

Odznaki i legitymacje mistrzów sportu wydaje Departament Sportu GKKFiT, prowadząc równocześnie ewidencję osób, które otrzymały to wyróżnienie. Koszty związane z wykonaniem odznak i legitymacji pokrywane są z budżetu GKKFiT.

Rozdział 3.

Klasy sportowe

§ 9.

Zawodnikom nadawane są następujące klasy sportowe:

1) mistrzowska międzynarodowa,
2) mistrzowska,
3) pierwsza,
4) druga,
5) trzecia,
6) młodzieżowa (względnie, stosownie do specyfiki danej dyscypliny sportu, klasy młodzieżowe).

Normy klasyfikacyjne

§ 10.

Normy klasyfikacyjne, określające wymogi konieczne dla uzyskania oraz utrzymania ważności poszczególnych klas sportowych, ustala Departament Sportu GKKFiT na wniosek zainteresowanego polskiego związku sportowego, po zasięgnięciu opinii Instytutu Naukowego Kultury Fizycznej.

§ 11.

Normy klasyfikacyjne określają:

1) wyniki sportowe oraz rodzaje prób sprawności ogólnej i technicznej niezbędne dla uzyskania danej klasy,
2) rodzaje zawodów, których wyniki brane są pod uwagę przy klasyfikacji,
3) warunki niezbędne dla utrzymania klasy (przedłużenia jej ważności),
4) granice wieku zawodników, w których nadawane są klasy młodzieżowe.

§ 12.

Wartość wyników sportowych stanowiących normy dla poszczególnych klas (z wyjątkiem młodzieżowych), uwzględniając specyfikę danej dyscypliny sportu, powinna odpowiadać:

1) dla klasy mistrzowskiej międzynarodowej — wynikom na poziomie czołówki światowej,
2) dla klasy mistrzowskiej — wynikom w granicach średniego poziomu światowego,
3) dla klasy I — wynikom w granicach wysokiego poziomu krajowego,
4) dla klasy II — wynikom w granicach średniego poziomu krajowego,
5) dla klasy III — wynikom na poziomie nieco niższym niż określony w pkt 4.

Ilość klas młodzieżowych i poziom wyników sportowych niezbędnych dla ich uzyskania uzależniona jest od specyfiki i potrzeb danej dyscypliny sportu.

§ 13.

Normy klasyfikacyjne mogą ulegać zmianie w zależności od rozwoju danej dyscypliny sportu oraz wzrostu jej poziomu w kraju i na świecie. Rewizja norm klasyfikacyjnych może mieć miejsce nie częściej jednak niż raz na cztery lata.

Nadawanie klas sportowych

§ 14.

1. Klasy sportowe: mistrzowską międzynarodową, mistrzowską oraz I — nadaje polski związek sportowy,
2. klasy sportowe: II, III oraz młodzieżowe — nadaje okręgowy związek sportowy.

§ 15.

Nadanie klasy sportowej oraz przedłużenie jej ważności podlega ogłoszeniu przez związek sportowy w oficjalnym komunikacie. Ogłoszenie powinno zawierać następujące dane:

1) nazwisko i imię zawodnika,
2) datę urodzenia,
3) przynależność organizacyjną zawodnika,
4) jaką klasę nadano (względnie ważność jakiej klasy przedłużono),
5) jakie zawodnik spełnił wymogi stanowiące podstawę do nadania klasy (przedłużenia jej ważności),
6) datę nadania (przedłużenia ważności klasy).

§ 16.

Podstawą do nadania klasy sportowej są:

1) protokóły zawodów,
2) oficjalne komunikaty związków sportowych zawierające zweryfikowane wyniki zawodów,
3) protokóły z odbytych prób sprawności ogólnej lub technicznej.

§ 17.

Zawodnik, który osiągnął wyniki sportowe niezbędne dla uzyskania klasy I lub II, nie wykonując równocześnie prób sprawności ogólnej czy technicznej przewidzianych normami klasyfikacyjnymi dla danej klasy, otrzymuje klasę o jeden stopień niższą (odpowiednio II lub III).

§ 18.

Klasa sportowa ważna jest od dnia jej nadania do końca następnego roku kalendarzowego. Przedłużenie ważności klasy sportowej na roczny okres czasu następuje po spełnieniu warunków określonych zgodnie z § 11 pkt 3 instrukcji.

Ewidencja sklasyfikowanych zawodników.

§ 19.

Związki sportowe prowadzą kartotekę ewidencyjną zawodników posiadających ważne klasy sportowe, przy czym:

1) polskie związki sportowe ewidencjonują zawodników klasy mistrzowskiej międzynarodowej, mistrzowskiej oraz I,
2) okręgowe związki sportowe ewidencjonują zawodników wszystkich klas znajdujących się na terenie swojego działania.

§ 20.

Kartę ewidencyjną wypełnia się oddzielnie dla każdego zawodnika, według następującego wzoru:

(Strona pierwsza karty)

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U W Z

KARTA EWIDENCYJNA SKLASYFIKOWANEGO ZAWODNIKA

Nazwisko .... Imię .... data urodz. ....

Przynależność organizacyjna:

Nazwa klubu (koła, zespołu)	Siedziba	Pion sportowy	Potwierdzony dnia	Nr ewidencyjny

(Strona druga karty)

Klasa	Data nadania	Nr komunikatu	Wyniki sportowe, na podstawie których nadano klasę	Wyniki prób sprawności		Dane o zawodniku	
				Ogólnej	Technicznej	Wzrost	Waga

§ 21.

1. Kartoteka powinna być prowadzona na bieżąco, w związku z czym należy wyłączać z niej karty ewidencyjne zawodników, którzy:
   1) przestali czynnie uprawiać sport,
   2) utracili klasę sportową nie spełniając warunków koniecznych dla przedłużenia jej ważności.
2. Jeżeli zawodnik posiadający ważną klasę sportową zmienia przynależność organizacyjną z równoczesnym przeniesieniem się na teren innego okręgu, jego karta ewidencyjna powinna być przesłana przez zarząd okręgowego związku sportowego do okręgu, na teren którego przeniósł się zawodnik.

Sprawozdawczość

§ 22.

Okręgowy związek sportowy sporządza w trzech egzemplarzach sprawozdanie informujące o zawodnikach posiadających ważne klasy sportowe w dniu 31 grudnia każdego roku, według następującego wzoru:

Okręgowy Związek ....

w ....

Liczba zawodników posiadających ważne klasy sportowe.

Stan na dzień 31 grudnia 196...... r.

	Razem osób	według klas					
		mistrzowska międzynarodowa	mistrzowska	I	II	III	młodzieżowe
1	2	3	4	5	6	7	8
mężczyźni							
kobiety							
Ogółem							

...................................., dnia .... 19............ r. m.p. ....

(nazwisko i imię oraz podpis sporządzającego)

Pierwszy egzemplarz sprawozdania przesyła okręgowy związek sportowy do polskiego związku sportowego, drugi — do wojewódzkiego (równorzędnego) komitetu kultury fizycznej i turystyki, a trzeci przechowuje w swoich aktach.

§ 23.

Sprawozdania okręgowych związków sportowych stanowią dla polskiego związku sportowego podstawę do:
1) skorygowania kartoteki ewidencyjnej,
2) wypełnienia rocznego sprawozdania zbiorczego dla GKKFiT (sprawozdanie o stanie organizacyjnym i zasięgu — wzory DS-1 lub DS-2), w części dotyczącej ilości sklasyfikowanych zawodników.

Odznaki i legitymacje klasyfikacyjne

§ 24.

1. Polskie związki sportowe mogą ustanawiać i wydawać sklasyfikowanym zawodnikom specjalne odznaki oraz legitymacje (zaświadczenia) stwierdzające rodzaj klasy i termin jej ważności. Legitymacje może zastąpić odpowiedni zapis w innym osobistym dokumencie sportowym zawodnika.
2. Wzory odznak i legitymacji, o których mowa w ust. 1, podlegają zatwierdzeniu przez Departament Sportu GKKFiT.

15.

ZARZĄDZENIE Nr 25

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 19 maja 1965 r.

w sprawie zasad i trybu przyznawania nagród Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki pracownikom szkół wyższych wychowania fizycznego.

Na podstawie § 50 i w związku z §§ 19, 28 i 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 września 1961 r. w sprawie uposażenia pracowników szkół wyższych, Polskiej Akademii Nauk i jej placówek (Dz. U. Nr 43, poz. 225) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Ustanawia się pieniężne nagrody Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki dla pracowników szkół wyższych wychowania fizycznego, przyznawane corocznie z początkiem roku szkolnego za osiągnięcia w roku ubiegłym.

§ 2.

Nagrody, o których mowa w § 1, dzielą się na nagrody indywidualne i zespołowe, przy czym wprowadza się nagrody: I, II i II stopnia.

§ 3.

Nagrody Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki mogą być przyznawane za szczególne osiągnięcia w dziedzinie:

1) badań naukowych,

2) dydaktyczno-wychowawczej, organizacji procesu dydaktycznego lub prac związanych z kształceniem młodej kadry naukowej,

3) autorstwa wyróżniających się podręczników lub przewodników metodycznych dla studentów.

§ 4.

1. Osoby, którym przyznano nagrody, otrzymują dyplom Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Nazwiska osób, o których mowa w ust. 1, ogłaszane są w Dzienniku Urzędowym Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 5.

Przyznanie innej nagrody nie pozbawia prawa do przyznania za tę samą pracę nagrody Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

§ 6.

1. Szczegółowe zasady i tryb przyznawania nagród za osiągnięcia wymienione:

1) w § 3 pkt 1 — określa regulamin, stanowiący załącznik nr 1 do zarządzenia,

2) w § 3 pkt 2 — określa regulamin, stanowiący załącznik nr 2 do zarządzenia,

3) w § 3 pkt 3 — określa regulamin, stanowiący załącznik nr 3 do zarządzenia.

2. Wnioski o przyznanie nagrody powinny być składane w ustalonym trybie corocznie w terminie do dnia 31 marca.

3. W roku 1965 wnioski o przyznanie nagrody powinny być składane w terminie do dnia 15 czerwca.

§ 7.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu

(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 25 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 19 maja 1965 r. (poz. 15).

REGULAMIN

Nagród Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki za szczególne osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych.

1. Dając wyraz trosce o rozwój badań naukowych i ich powiązanie z potrzebami życia, ustanawia się nagrody pieniężne za szczególnie ważne twórcze osiągnięcia pracowników szkół wyższych wychowania fizycznego w dziedzinie prac naukowo-badawczych oraz organizacji i upowszechniania nauki. Podstawą wniosku o nagrodę w dziedzinie badań naukowych mogą być również wyróżniające się prace habilitacyjne względnie doktorskie.

2. Przyznawane będą nagrody indywidualne i zespołowe, przy czym wysokość nagród jest następująca:

Nagroda	indywidualna	zespołowa
I stopnia	do 25.000 zł	do 50.000 zł
II stopnia	do 20.000 zł	do 40.000 zł
III stopnia	do 15.000 zł	do 30.000 zł

W ramach przyznanej nagrody zespołowej podział między członków zespołu jest uzależniony od wkładu pracy poszczególnych osób wchodzących w skład nagrodzonego zespołu.

3. Wnioski o przyznanie nagrody za konkretne twórcze osiągnięcia w określonej dyscyplinie naukowej zgłasza:
1) Przewodniczący Resortowej Komisji dla Spraw Nauki przy Głównym Komitecie Kultury Fizycznej i Turystyki,
2) rektor szkoły, w której zatrudniony jest pracownik przedstawiony do nagrody.

Rektor szkoły wyższej wychowania fizycznego może zgłaszać wnioski o przyznanie nagrody za osiągnięcia, określone w ust. 1 pracownikowi, który jest zatrudniony w innej uczelni.

Wnioski o przyznanie nagrody składane są za pośrednictwem Departamentu Wychowania Fizycznego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

4. Wnioski o przyznanie nagrody powinny zawierać:
   1) nazwiska osób, które kwalifikują się do przyznania nagrody ze wskazaniem stopnia, rodzaju (indywidualna, zespołowa) i wysokości nagrody,
   2) opis konkretnych twórczych wyników pracy stanowiących podstawę wniosku (uzasadnienie wniosku).
5. Wnioski będą rozpatrywane i opiniowane przez Komisję Nagród, powołaną przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Prezydium Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.
6. Komisja Nagród analizuje zgłoszone wnioski i przedkłada swoje propozycje Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki podając ich merytoryczne uzasadnienie.
7. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki może również zasięgać opinii Komisji w sprawie przyznania nagrody kandydatom wysuwanym z własnej inicjatywy.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 25 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 19 maja 1965 r. (poz. 15).

REGULAMIN

nagród Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki za szczególne osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze, organizację procesu dydaktycznego lub prace związane z kształceniem młodej kadry naukowej.

1. Mając na uwadze potrzebę systematycznego doskonalenia metod pracy wychowawczej i dydaktycznej z młodzieżą szkół wyższych wychowania fizycznego oraz intensyfikacji pracy związanej z doborem i kształceniem młodej kadry naukowej, ustanawia się nagrody pieniężne Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki za szczególnie wyróżniające się wyniki w tych dziedzinach działalności szkoły wyższej wychowania fizycznego.

2. Nagrody mogą być przyznawane w szczególności za osiągnięcia w dziedzinie:

1) kierownictwa naukowego rozwojem młodych pracowników nauki, wyrażającego się sprawnością w uzyskiwaniu stopni naukowych oraz poziomem prac doktorskich i habilitacyjnych,
2) pracy związanej z doborem, spośród studentów kandydatów uzdolnionych do pracy naukowej, zapewnienia im właściwej opieki i kierownictwa naukowego,
3) organizacji pracy katedry zapewniającej wysoką sprawność studiów, wyróżniającej się poziomem procesu dydaktycznego oraz starannym przygotowaniem absolwentów do pracy zawodowej,
4) unowocześniania i doskonalenia metodyki nauczania oraz pracy wychowawczej z młodzieżą szkół wyższych,
5) organizowania pomocy dla studentów w nauce zapewniania opieki w domach studenckich, udziału w pracach związanych ze stwarzaniem warunków dla rozwoju kulturalnego i fizycznego młodzieży,
6) organizacji i upowszechnienia studiów dla pracujących.

3. Przyznawane będą nagrody indywidualne i zespołowe, przy czym wysokość nagród jest następująca:

Nagroda	indywidualna	zespołowa
I stopnia	do 25.000 zł	do 50.000 zł
II stopnia	do 20.000 zł	do 40.000 zł
III stopnia	do 15.000 zł	do 30.000 zł

W ramach przyznanej nagrody zespołowej podział między członków zespołu jest uzależniony od wkładu pracy poszczególnych osób wchodzących w skład nagrodzonego zespołu.

4. Wnioski o przyznanie nagrody składają:

1) rektor szkoły, w której są zatrudnieni pracownicy przedstawieni do nagrody,
2) organizacje Związku Nauczycielstwa Polskiego,
3) naczelne instancje Związku Młodzieży Socjalistycznej, Związku Młodzieży Wiejskiej lub Zrzeszenia Studentów Polskich.

Wnioski o przyznanie nagrody składane są za pośrednictwem Departamentu Wychowania Fizycznego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

5. Wnioski o przyznanie nagrody powinny zawierać:

1) nazwiska osób, które kwalifikują się do przyznania nagrody ze wskazaniem stopnia, rodzaju i wysokości nagrody,
2) charakterystykę konkretnych osiągnięć stanowiących podstawę do przyznania nagrody (uzasadnienie wniosku).

6. Wnioski będą rozpatrywane i opiniowane przez Komisję Nagród powołaną przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Prezydium Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego.

7. Komisja Nagród analizuje zgłoszone wnioski i przedstawia swoje propozycje Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki podając ich merytoryczne uzasadnienie.

8. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki może również zasięgać opinii Komisji w sprawie przyznania nagród kandydatom wysuwanym z własnej inicjatywy.

Załącznik nr 3 do Zarządzenia nr 25 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 19 maja 1965 r. (poz. 15).

REGULAMIN

nagród Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki za autorstwo wyróżniających się podręczników lub przewodników metodycznych dla studentów.

1. Uznając za szczególnie ważną sprawę opracowywania na odpowiednim poziomie naukowym i dydaktycznym podręczników dla studentów szkół wyższych wychowania fizycznego oraz przewodników metodycznych dla studentów dla pracujących, ustanawia się nagrody pieniężne za najlepsze podręczniki wydane w roku poprzednim.

2. Nagrody mogą być przyznawane przy zachowaniu następujących kryteriów oceny podręcznika:

1) wyczerpujące przedstawienie zagadnień objętych programem danej dyscypliny,
2) uwzględnienie najnowszych osiągnięć nauki,
3) metodyczne walory podręczników, w szczególności w dziedzinie rozwijania samodzielnego i krytycznego myślenia,
4) twórcze stosowanie założeń teorii socjalizmu naukowego, w szczególności w naukach społecznych,
5) walory dydaktyczne, w szczególności układ podręcznika, jasność i przystępność wykładu.

3. Przyznane będą nagrody indywidualne i zespołowe, przy czym wysokość nagród jest następująca:

Nagroda	indywidualna	zespołowa
I stopnia	do 25.000 zł	do 50.000 zł
II stopnia	do 20.000 zł	do 40.000 zł
III stopnia	do 15.000 zł	do 30.000 zł

W ramach przyznanej nagrody zespołowej podział między członków zespołu jest uzależniony od wkładu pracy poszczególnych osób wchodzących w skład nagrodzonego zespołu.

4. Wnioski o przyznanie nagrody za najlepszy podręcznik mogą składać:

1) wydawnictwa zajmujące się wydawaniem podręczników dla studentów szkół wyższych wychowania fizycznego,
2) sekcje wychowania fizycznego Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego,
3) rektorzy szkół wyższych,
4) centralne instancje Związku Młodzieży Socjalistycznej, Związku Młodzieży Wiejskiej lub Zrzeszenia Studentów Polskich.

Wnioski o przyznanie nagrody składane są za pośrednictwem Departamentu Wychowania Fizycznego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

5. Wnioski powinny zawierać:

1) nazwiska osób (autorów podręczników), które kwalifikują się do przyznania nagrody ze wskazaniem stopnia, rodzaju i wysokości nagrody,
2) ocenę podręcznika z punktu widzenia kryteriów ustalonych w ust. 2 regulaminu.

6. Wnioski będą rozpatrywane i opiniowane przez Komisję Nagród, powołaną przez Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w porozumieniu z Prezydium Rady Głównej Szkolnictwa wyższego.

7. Komisja Nagród analizuje zgłoszone wnioski i przedkłada Przewodniczącemu Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki swoje propozycje, podając jednocześnie ich merytoryczne uzasadnienie.

8. Przewodniczący Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki może również zasięgać opinii Komisji w sprawie przyznania nagród kandydatom wysuwanym z własnej inicjatywy.

16.

ZARZĄDZENIE Nr 27

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 24 maja 1965 r.

w sprawie zasad wynagradzania pracowników zakładów gastronomicznych domów turysty Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 1 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki oraz form nadzoru w zakresie kultury fizycznej i turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224) oraz w wykonaniu § 12 uchwały nr 387 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 19 grudnia 1964 r. w sprawie zasad wynagradzania pracowników zatrudnionych w uspołecznionych zakładach gastronomicznych — zarządza się, co następuje:

§ 1.

Zarządzenie normuje zasady wynagradzania:

1) kierowników zakładów i ich zastępców,
2) pracowników kuchni,
3) pracowników sal konsumpcyjnych (z wyłączeniem muzyków),
4) pracowników bufetów,
5) pracowników biurowych oraz obsługi

— zatrudnionych w zakładach gastronomicznych domów turysty Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego, zwanych w dalszym ciągu „zakładami".

§ 2.

Pracownikom, o których mowa w § 1, nie przysługuje:

1) dodatek określony w § 2 ust. 1 uchwały nr 103 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie podwyżki wynagrodzeń za pracę najniżej zarabiających pracowników przedsiębiorstw, instytucji i urzędów oraz obniżenia skali podatku od wynagrodzeń (Monitor Polski Nr 25, poz. 124),

2) dodatek określony w uchwale nr 301 Rady Ministrów z dnia 14 września 1963 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku kwartalnego dla pracujących.

§ 3.

Ustala się dla pracowników zakładów kategorii specjalnej i pierwszej:

1) zasady wynagradzania, stanowiące załącznik nr 1 do zarządzenia,

2) miesięczne stawki płac zasadniczych, stanowiące załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 4.

Ustala się dla pracowników zakładów nie zaliczonych do kategorii specjalnej i pierwszej:

1) zasady wynagradzania, stanowiące załącznik nr 3 do zarządzenia,

2) zasady zaliczania zakładów do grup płac, stanowiące załącznik nr 4 do zarządzenia,

3) miesięczne stawki płac kierowników zakładów i ich zastępców, stanowiące załącznik nr 5 do zarządzenia,

4) miesięczne stawki płac pracowników kuchni i blokierek oraz pracowników sal konsumpcyjnych i bufetów, stanowiące załącznik nr 6 do zarządzenia,

5) miesięczne stawki płac pracowników biurowych, stanowiące załącznik nr 7 do zarządzenia,

6) miesięczne stawki płac pracowników obsługi, stanowiące załącznik nr 8 do zarządzenia,

7) współczynniki kwalifikacyjne, stanowiące załącznik nr 9 do zarządzenia,

8) miesięczne dodatki kwalifikacyjne dla niektórych pracowników, stanowiące załącznik nr 10 do zarządzenia.

§ 5.

1. Określonym pracownikom zakładów kategorii specjalnej i pierwszej mogą być przyznane:

1) dodatki za znajomość języków obcych,

2) dodatki za teoretyczną i praktyczną znajomość obcych kuchni narodowych,

2. Zasady przyznawania dodatków, o których mowa w ust. 1, określają odrębne przepisy wydane przez Przewodniczącego GKKFiT.

§ 6.

1. Wprowadzenie zasad wynagradzania w poszczególnych zakładach powinno następować sukcesywnie począwszy od 1 kwietnia 1965 r., nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym wydana zostanie, zgodnie z instrukcją nr 6 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 15 grudnia 1964 r. w sprawie wprowadzenia w życie nowych zasad płac w zakładach gastronomicznych, pozytywna opinia wydziału handlu prezydium właściwej rady narodowej o działalności zakładu.

2. Zasady wynagradzania powinny być wprowadzane w poszczególnych zakładach, po spełnieniu warunku określonego w ust. 1, decyzjami dyrektora Domu Turysty Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego w Warszawie.

§ 7.

Z dniem wprowadzenia w życie zasad wynagradzania określonych zarządzeniem tracą moc w zakresie unormowanym zarządzeniem przepisy dotychczasowe, a w szczególności zarządzenie nr 4 Przewodniczącego Komitetu do Spraw Turystyki z dnia 20 maja 1958 r. w sprawie wynagradzania pracowników umysłowych i fizycznych Zarządu Urządzeń Turystycznych Polskiego Towarzystwa Turystyczno-Krajoznawczego.

§ 8.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą od 1 kwietnia 1965 r.

Przewodniczący Komitetu

(—) Włodzimierz Reczek

Załącznik nr 1 do Zarządzenia nr 21 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 maja 1965 r. (poz. 16).

ZASADY WYNAGRADZANIA

pracowników zakładów kategorii specjalnej i pierwszej

Systemy płac

1. Ustala się następujące systemy płac:

1) prowizyjny — dla starszych kelnerów, kelnerów i młodszych kelnerów, zwanych w dalszym ciągu „kelnerami",

2) czasowo-premiowy — dla kierowników zakładów i ich zastępców, pracowników kuchni, sal konsumpcyjnych (z wyłączeniem kelnerów), bufetów, pracowników biurowych i obsługi.

Zaszeregowania i stawki płac.

2. Miesięczne stawki płac zasadniczych zależne są od wykonywanej funkcji (stanowiska i kwalifikacji pracownika.

3. Miesięczne stawki płac zasadniczych pracowników określa załącznik nr 2 do zarządzenia.

Zasady prowizyjnego systemu płac.

4. Wynagrodzenie prowizyjne pracowników oblicza się według indywidualnej stawki prowizyjnej od wykonania obrotów w okresie miesięcznym.

5. Indywidualne stawki prowizyjne ustalają dyrektorzy domów turysty w wysokości do 8% od obrotu kelnerów, różnicując je w zależności od kwalifikacji i stażu pracy pracowników.

6. Wynagrodzenie prowizyjne pracowników oblicza się mnożąc stawkę prowizyjną przez wysokość obrotu wykonanego przez kelnera.

7. W przypadku przeniesienia pracownika do innego zakładu, wynagrodzenie pracownika oblicza się według stawki prowizyjnej przysługującej mu według przepisów w zakładzie, do którego został przeniesiony, z tym że w okresie ustawowego wypowiedzenia warunków pracy i płacy nie może pracownik otrzymywać wynagrodzenia w wysokości niższej niż średnia wysokość wynagrodzenia z ostatnich trzech miesięcy.

8. Stawka prowizyjna oraz miesięczna stawka płac wynikająca z osobistego zaszeregowania są zasadniczymi warunkami umowy o pracę i zmiana ich może być dokonana jedynie za zgodą pracownika lub z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia. Postanowienie powyższe nie dotyczy zmiany stawki prowizyjnej w przypadku zmiany cen dokonanej na podstawie zarządzeń Państwowej Komisji Cen. W tym przypadku stawka prowizyjna może być odpowiednio przeliczona, w sposób nie powodujący obniżenia wynagrodzenia pracowników.

Zasady czasowo-premiowego systemu płac.

9. **Dla pracowników, wynagradzanych według systemu** czasowo-premiowego (ust. 1 pkt 2) tworzy się fundusz premiowy w wysokości 10% planowanego funduszu płac zasadniczych tych pracowników.

10. Premia przyznana pracownikom nie może przekroczyć 35% miesięcznej płacy zasadniczej według osobistego zaszeregowania w odniesieniu do kierowników zakładów i ich zastępców, kierowników produkcji i ich za-

stępców, mistrzów cukierniczych i garmażeryjnych, kuchmistrzów, kucharzy, cukierników i garmażerów oraz kierowników sal konsumpcyjnych, a 25% — w odniesieniu do pozostałych pracowników.

Premię mogą otrzymać pracownicy, którzy przyczynili się do wykonania wyznaczonych im zadań, wynikających z zadań gospodarczych zakładu, w szczególności w zakresie wykonania planu obrotów, asortymentu i jakości produkcji, poziomu obsługi i stanu sanitarno-higienicznego zakładu. Zadania premiowe ustalają dyrektorzy domów turysty. W przypadku niewykonania obowiązków służbowych, wysokość premii powinna być odpowiednio obniżona lub potrącona w całości.

Postanowienia końcowe.

11. Kierownicy sal konsumpcyjnych, niezależnie od premii (ust. 10), otrzymują prowizję w wysokości do 2% średniego miesięcznego obrotu uzyskanego przez podległych danemu kierownikowi sali kelnerów. Jako średni miesięczny obrót przyjmuje się obrót otrzymany z podzielenia łącznych obrotów uzyskanych przez kelnerów przez planowaną liczbę zatrudnionych kelnerów.

12. W uzasadnionych przypadkach według prowizyjnego systemu płac mogą być za zgodą dyrektora Domu Turysty PTTK w Warszawie wynagradzani bufetowi zatrudnieni w kawiarniach. Wysokość indywidualnych stawek prowizyjnych powinna być ustalona od całego obrotu bufetów w taki sposób, aby planowane wynagrodzenia prowizyjne tych pracowników odpowiadały proporcjom między ich miesięcznymi stawkami płac a stawkami płac kelnerów.

13. Wpływ z pobieranego w zakładach dodatku za obsługę przeznacza się na:
    1) wynagrodzenia kelnerów (w tym również bufetowych, o których mowa w ust. 12),
    2) prowizję kierowników sal konsumpcyjnych,
    3) fundusz premiowy pracowników, o których mowa w ust. 9,
    4) zwiększenie funduszu premiowego, o którym mowa w pkt 3, jednak najwyżej do wysokości nie przekraczającej 25% planowanego funduszu płac zasadniczych pracowników.

14. Pracownicy zakładów czynnych codziennie, a więc również i w niedzielę, powinni otrzymać dzień wolny w tygodniu poprzedzającym lub następującym po niedzieli, w zamian za przepracowaną niedzielę. Pracownicy ci powinni jednak mieć co trzecią niedzielę wolną od pracy. Za pracę w niedzielę, za którą pracownik otrzymał dzień wolny w tygodniu nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie. Za pracę w godzinach nadliczbowych oraz w porze nocnej przysługują dodatki według ogólnie obowiązujących zasad.

15. Dyrektorzy domów turysty obowiązani są zawiadomić pisemnie poszczególnych pracowników o wysokości należnego im wynagrodzenia według niniejszych zasad, jak również informować ich o wszelkich zmianach w tym zakresie.

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 27 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 maja 1965 r. (poz. 16).

Miesięczne stawki płac zasadniczych pracowników zakładów kategorii specjalnej i pierwszej.

Lp.	Stanowisko — funkcja	Płaca zasadnicza w złotych
1.	Kierownik zakładu	2400 — 3200
2.	Zastępca kierownika zakładu, kierownik produkcji	2200 — 3000
3.	Zastępca kierownika produkcji, kuchmistrz, mistrz cukierniczy, mistrz garmażeryjny	2000 — 2800
4.	Kucharz, cukiernik, garmażer	1700 — 2300
5.	Kierownik sali	1600 — 2100
6.	Młodszy kucharz, młodszy cukiernik, młodszy garmażer	1400 — 1900
7.	Kierownik bufetu, barman, starszy kelner	1300 — 1800
8.	Starszy kalkulator, starszy rozliczeniowy	1200 — 1700
9.	Starszy bufetowy, kelner, kalkulator, rozliczeniowy, wykwalifikowana pomoc kuchenna	1000 — 1500
10.	Kasjer, blokierka, gospodyni	1000 — 1300
11.	Bufetowy, starsza kawiarka, pomoc kuchenna, palacz centralnego ogrzewania	900 — 1200
12.	Młodszy kelner, kawiarka	900 — 1100
13.	Pomoc w bufecie, obieraczka, zmywaczka, szwaczka, praczka, prasowaczka	800 — 1100
14.	Robotnik	800 — 1000
15.	Szatniarz, toaletowy	800

Uwaga: Miesięczne stawki płac zasadniczych określone w w powyższej tabeli dla pracowników wynagradzanych według prowizyjnego systemu płac służą w odniesieniu do tych pracowników tylko jako podstawa dla celów wyliczenia należności z tytułu dodatków za pracę w godzinach nadliczbowych i nocnych oraz dla ustalenia proporcji w planowanych wynagrodzeniach (stawkach) prowizyjnych.

Załącznik nr 3 do zarządzenia nr 27 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 maja 1965 r. (poz. 16).

Zasady wynagradzania pracowników zakładów
(z wyłączeniem kategorii „S" i I)

Systemy płac

1. Ustala się następujące systemy płac:
   1) prowizyjny — dla pracowników kuchni i blokierek (z wyłączeniem szefów kuchni i ich zastępców) oraz dla pracowników sal konsumpcyjnych i bufetów,
   2) prowizyjno-premiowy — dla kierowników zakładów i ich zastępców, szefów kuchni i ich zastępców,
   3) czasowo-premiowy — dla pracowników biurowych i obsługi oraz pracowników wymienionych w pkt 1 i 2, zatrudnionych w zakładach nowouruchamianych, w okresie pierwszych 3—6 miesięcy od daty otwarcia zakładu.

Zaszeregowanie i miesięczne stawki płac

2. W celu zaszeregowania pracowników do odpowiednich stawek płac, zakłady zalicza się do grup płac zgodnie z załącznikiem nr 4 do zarządzenia.
3. Miesięczne stawki płac pracowników, oprócz grupy płac, do której zaliczony został zakład, zależne są od kwalifikacji zawodowych i wykonywanej funkcji (stanowiska) pracownika oraz wielkości obrotów w przypadku kierownika zakładu, szefa kuchni i ich zastępców.
4. Miesięczne stawki płac pracowników określają załączniki nr 5—8 do zarządzenia.

Zasady prowizyjnego i prowizyjno-premiowego systemu płac.

5. Wynagrodzenie prowizyjne pracowników oblicza się według stawki prowizyjnej od wykonania obrotów (produkcji) w okresie miesięcznym.
6. Stawki prowizyjne ustalają dyrektorzy domów turysty od tysiąca złotych obrotu w ramach przyznanego osobowego funduszu płac dla grupy pracowników operatywnych (grupy eksploatacyjnej).
7. Stawki prowizyjne ustala się na okres roku. Stawki prowizyjne powinny być podane na piśmie do wiadomości zainteresowanym pracownikom co najmniej 14 dni przed terminem wejścia ich w życie.
8. Stawki prowizyjne mogą być ustalone jako stawki indywidualne dla poszczególnych pracowników, jako stawki brygadowe dla wyodrębnionych w zakładzie brygad pracowniczych lub jako stawki zespołowe dla pracowników tych zakładów, w których następuje kumulacja funkcji i stanowisk.
9. Stawki prowizyjne dla pracowników na stanowiskach kierowniczych (kierownicy zakładów i ich zastępcy, szefowie kuchni i ich zastępcy, kierownicy sal konsumpcyjnych oraz kierownicy bufetów) powinny być ustalone wyłącznie jako indywidualne stawki prowizyjne w stosunku do średnio-miesięcznego obrotu wynikającego z planu rocznego zakładu (kuchni, sali konsumpcyjnej, bufetu).
10. Stawki prowizyjne dla pozostałych pracowników powinny być ustalone w stosunku do średniomiesięcznego obrotu wynikającego z planu rocznego zakładu (kuchni, sali konsumpcyjnej, brygady kelnerskiej lub kelnera, bufetu).
11. Stawki prowizyjne mogą być zróżnicowane i ustalone oddzielnie w stosunku do:
    1) produkcji własnej (kuchennej),
    2) obrotów towarami handlowymi,
    3) obrotów napojami alkoholowymi,
    4) obrotów kredytowych i gotówkowych (dla kelnerów), jeżeli dyrektor domu turysty uzna to za celowe.
12. Stawki prowizyjne dla pracowników powinny być ustalone proporcjonalnie do ich miesięcznych stawek płac według osobistego zaszeregowania. W uzasadnionych przypadkach stawki prowizyjne mogą być w porozumieniu z radą zakładową ustalone w sposób odbiegający od powyższej zasady.
13. Przy zmianie stawek prowizyjnych na następny okres roczny, zakłady powinny przestrzegać następujących zasad:
    1) przy planowanym wzroście zadań na jednego pracownika (realizowanym w wyniku inicjatywy i staranności załogi), planowane wynagrodzenie powinno być wyższe od osiągniętego w roku ubiegłym; o proporcji wzrostu wynagrodzeń do wzrostu obrotów decyduje wielkość funduszu płac przyznanego na dany rok z tym, że wzrost ten powinien wynosić co najmniej 0,2 do 0,8% za każdy 1% wzrostu zadań;
    2) przy ustalaniu dla zakładu planowanych obrotów na jednego pracownika na poziomie wykonania lub niższym z uzasadnionych przyczyn (np. zmiana struktury sprzedaży, podjęcie nowej bardziej pracochłonnej produkcji) poziom planowanych płac prowizyjnych nie może być niższy od osiągniętych w roku ubiegłym;
    3) w przypadkach, w których uzyskane w roku ubiegłym wynagrodzenia były w dużej mierze rezultatem nieprawidłowości lub zmiany gospodarczych warunków działania zakładu (znaczna zmiana asortymentu sprzedaży lub produkcji w stosunku do założeń planowych) można przyjąć jako podstawę do ustalenia nowych stawek prowizyjnych, wynagrodzenia prowizyjne osiągnięte w roku ubiegłym, podwyższone lub obniżone o 1/5, a w razie uzasadnionej konieczności, za zgodą Dyrektora Domu Turysty PTTK w Warszawie wyrażoną w porozumieniu z Zarządem Okręgowym ZZPPiS, nawet i więcej. Przyjęta podstawa do ustalenia nowych stawek prowizyjnych nie może być jednak niższa od wysokości miesięcznych stawek płac wynikających z osobistego zaszeregowania pracowników.
14. Wynagrodzenie prowizyjne oblicza się mnożąc ustaloną stawkę prowizyjną przez wysokość wykonanego obrotu zakładu (sali konsumpcyjnej, brygady kelnerskiej, kelnera, bufetu lub produkcji kuchni) w stosunku do którego ustalone zostały stawki prowizyjne.

15. Dla ustalenia stawek prowizyjnych i obliczenia wynagrodzeń prowizyjnych nie wlicza się do osiągniętego obrotu wartości towarów sprzedanych innym zakładom (tak zwanych przerzutów). Zasada ta nie dotyczy przypadków sprzedaży produkcji własnej zakładu, gdyż stanowi ona dla pracowników kuchni część ich zadań planowych.

16. Podział prowizji obliczonej według stawki prowizyjnej brygadowej lub zespołowej następuje przy zastosowaniu współczynników kwalifkacyjnych (określonych załącznikiem nr 9 do zarządzenia) oraz uwzględnieniu faktycznego czasu pracy poszczególnych pracowników w okresie miesięcznym.

17. Jeżeli pracownicy z przyczyn od nich niezależnych otrzymali miesięczne wynagrodzenie prowizyjne wraz z premią, o której mowa w ust. 20, niższe od 90% miesięcznych stawek płac wynikających z ich osobistego zaszeregowania, otrzymują w ramach skorygowanego funduszu płac zakładu, wyrównanie do wysokości 90% miesięcznych stawek płac wynikających z ich osobistego zaszeregowania.

18. W przypadku przeniesienia pracownika do innego zakładu, wynagrodzenie pracownika oblicza się według stawki prowizyjnej, przysługującej mu według przepisów w zakładzie, do którego został przeniesiony, z tym, że w okresie ustawowego wypowiedzenia warunków pracy i płacy nie może pracownik otrzymywać wynagrodzenia w wysokości niższej niż średnia wysokość wynagrodzenia z ostatnich trzech miesięcy.

19. Stawka prowizyjna oraz miesięczna stawka płac wynikająca z osobistego zaszeregowania są zasadniczymi wrunkami umowy o pracę i zmiana ich może być dokonana wyłącznie za zgodą pracownika lub z zachowaniem ustawowego okresu wypowiedzenia. Postanowienie powyższe nie dotyczy zmiany stawki prowizyjnej po upływie okresu, na który została ona ustalona oraz w przypadku zmiany cen dokonanej na podstawie zarządzeń Państwowej Komisji Cen. W tym ostatnim przypadku stawka prowizyjna powinna być odpowiednio przeliczona nie powodując obniżenia planowanego wynagrodzenia pracownika.

20. Do pracowników wynagradzanych według prowizyjno-premiowego systemu płac, zatrudnionych w otwartych zakładach gastronomicznych stosuje się, prócz przepisów określonych w ust. 5—9, 11—15 oraz 17—19, następujące zasady specjalnego premiowania:

1) w zakładach gastronomicznych tworzy się specjalne fundusze premiowe, zwane w dalszym ciągu „funduszami”:

a) dla kierowników zakładów i ich zastępców — w wysokości do 25% ich miesięcznych stawek płac,

b) dla szefów produkcji (kuchni) i ich zastępców — w wysokości do 15% ich miesięcznych stawek płac;

2) premia może być przyznana pod warunkiem wykonania operatywnego miesięcznego planu produkcji własnej;

3) dyrektor Domu Turysty PTTK może w ramach funduszu przyznać miesięczną premię w wysokości:

a) dla kierowników zakładów — do 35%, a dla zastępców kierowników zakładów — do 30% miesięcznej stawki płac,

b) dla szefów produkcji (kuchni) — do 25%, a dla zastępców szefów produkcji (kuchni) — do 20% miesięcznej stawki płac;

4) wysokość premii indywidualnej należy zmniejszyć o co najmniej 5% za każdy z niżej wymienionych przypadków:

a) w stosunku do kierowników zakładów i ich zastępców:

— stwierdzone przez PIH lub inne organy kontrolne nieprawidłowości w zakresie cen,

— uznane przez przedsiębiorstwo skargi konsumentów;

b) w stosunku do szefów produkcji (kuchni) i ich zastępców:

— uznane przez przedsiębiorstwo skargi konsumentów na jakość produkcji,

— stwierdzone przez organy kontrolne nieprawidłowości w gramaturze wyrobów;

5) premia powinna być również obniżona w przypadku uchybień w obsłudze konsumentów, a w szczególności w przypadku uchybień sanitarno-higienicznych;

6) w przypadku stwierdzenia niehigienicznego stanu w zakładzie oraz niewykonania w oznaczonym terminie zaleceń ustalonych przez Stację Sanitarno-Epidemiologiczną lub inspekcję pracy — premia nie może być przyznana kierownikowi zakładu i jego zastępcy;

7) stwierdzenie przez organy kontrolne trzech lub więcej nieprawidłowości w gramaturze wyrobów w okresie miesięcznym powoduje utratę prawa szefa kuchni i jego zastępcy — do premii za okres jednego miesiąca;

8) ujawnienie przez organy kontrolne wprowadzenia (współdziałania we wprowadzeniu) do obrotów zakładów towarów własnych przez pracowników objętych premiowaniem powoduje utratę prawa tych pracowników do premii;

9) dyrektor domu turysty PTTK w oparciu o niniejsze zasady premiowania może w porozumieniu z radą zakładową ustalić szczegółowy regulamin premiowania kierowników zakładów, szefów produkcji (kuchni) oraz ich zastępców;

10) premie mają charakter uznaniowy i przyznawane są przez dyrektora domu turysty PTTK w porozumieniu z radą zakładową, przy przyznawaniu premii powinny być uwzględniane wnioski komisji cen działalności zakładów gastronomicznych.

Zasady czasowo-premiowego systemu płac.

21. Dla pracowników, wynagradzanych według systemu płac czasowo-premiowego tworzy się fundusz premiowy w wysokości 10—15% planowanych miesięcznych płac

zasadniczych tych pracowników. Wysokość funduszu premiowego (która może być zróżnicowana dla poszczególnych grup pracowników) ustala dyrektor domu turysty PTTK w ramach planowanego funduszu płac.

22. Premia przyznana pracownikowi nie może przekroczyć 25% miesięcznej płacy zasadniczej według osobistego zaszeregowania. Zadania premiowe ustalają dyrektorzy domów turysty PTTK dla grup pracowniczych w poszczególnych zakładach, przyjmując w szczególności zadania w zakresie realizacji planu obrotów, jakości produkcji i poziomu obsługi, stanu sanitarno-higienicznego zakładu oraz właściwego wykonywania obowiązków służbowych. W przypadku niewykonania ustalonych zadań lub niedbałego wykonywania przez pracownika jego obowiązków służbowych, wysokość premii powinna być odpowiednio obniżona lub potrącona w całości.

Postanowienia końcowe.

23. Pracownikom wynagradzanym według prowizyjnego i prowizyjno-premiowego systemu płac przysługuje za czas pracy nie związany bezpośrednio z produkcją lub sprzedażą wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w wysokości 1/200 miesięcznej stawki płac według osobistego zaszeregowania.

24. Pracownicy zakładów czynnych codziennie, a więc również i w niedzielę, powinni otrzymać dzień wolny w tygodniu poprzedzającym lub następującym po niedzieli, w zamian za przepracowaną niedzielę. Pracownicy ci powinni jednak mieć co trzecią niedzielę wolną od pracy. Za pracę w niedzielę, za którą pracownik otrzymał dzień wolny w tygodniu, nie przysługuje dodatkowe wynagrodzenie. Za pracę w godzinach nadliczbowych oraz w porze nocnej przysługują dodatki, zgodnie z ogólnie obowiązującymi zasadami.

25. Kierownikom zakładów, ich zastępcom, kuchmistrzom, kucharzom, kucharzom - garmażerom, cukiernikom i młodszym kucharzom spełniającym określone warunki przysługują miesięczne dodatki do wynagrodzenia w wysokości określonej załącznikiem nr 10 do zarządzenia.

26. Ustala się następujące wymagania kwalifikacyjne dla pracowników, o których mowa w ust. 25:

1) kierownicy i ich zastępcy:

a) średnie wykształcenie zawodowe oraz trzyletnia praktyka w zawodzie lub średnie wykształcenie ogólne, kurs branżowy oraz trzyletnia praktyka w zawodzie,

b) wykształcenie w zakresie zasadniczej szkoły zawodowej oraz czteroletnia praktyka w zawodzie lub posiadanie tytułu mistrza lub robotnika wykwalifikowanego w zawodzie,

c) podstawowe wykształcenie, kurs branżowy i pięcioletnia praktyka w zawodzie,

2) kuchmistrze, kucharze, kucharze - garmażerowie i cukiernicy — tytuł mistrza lub robotnika wykwalifikowanego w zawodzie,

3) młodsi kucharze — stopień kwalifikacyjny młodszego kucharza. Dodatków kwalifikacyjnych nie wlicza się do podstawy wymiaru jakichkolwiek ruchomych składników płac (nie bierze się pod uwagę przy obliczaniu np. stawek prowizyjnych, premii oraz przy obliczaniu dodatków za pracę w godzinach nadliczbowych i pracę nocną).

27. Dyretkorzy domów turysty PTTK zobowiązani są zawiadomić pisemnie poszczególnych pracowników o wysokości należnego im wynagrodzenia według niniejszych zasad, jak również informować ich o zmianach w tym zakresie.

Załącznik nr 5 do zarządzenia nr 27 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 maja 1965 r. (poz. 16).

Miesięczne stawki płac kierowników zakładów i ich zastępców.

(z wyłączeniem kategorii „S" i I)

Lp.	Średniomiesięczny obrót zakładu według planu rocznego (w tys. złotych)	Stawki płac w złotych w zakładach zaliczonych do grupy płac		
		A	B	C
1.	do 20	1.700	1.600	1.500
2.	powyżej 20 do 40	1.800	1.700	1.600
3.	„ 40 do 80	1.900	1.800	1.700
4.	„ 80 do 160	2.050	1.900	1.800
5.	„ 160 do 260	2.200	2.050	1.900
6.	„ 260 do 400	2.350	2.200	2.050
7.	„ 400 do 600	2.500	2.350	2.200
8.	„ 600 do 850	2.700	2.500	2.350
9.	„ 850 do 1200	2.900	2.700	2.500
10.	„ 1200	3.100	2.900	2.700

1. Miesięczne stawki płac dla etatowych zastępców kierowników zakładów określa się o 10% niżej od stawki ustalonej dla kierownika zakładu. Wyjątek dotyczy zakładów czynnych powyżej 13 godzin na dobę, w których stawki te mogą być ustalone do wysokości stawki określonej dla kierownika zakładu.

2. W przypadku gdy kierownik zakładu (jego etatowy zastępca) prowadzi dwa lub więcej zakładów, za kryterium do ustalenia miesięcznej stawki płac przyjmuje się obroty łączne tych zakładów i najwyższą grupę zakładu (spośród prowadzonych zakładów) z tym, że ustaloną w ten sposób miesięczną stawkę płac zwiększa się o 10% w przypadku prowadzenia dwóch zakładów, a o 15% w przypadku prowadzenia trzech lub więcej zakładów.

Załącznik nr 6 do zarządzenia nr 27 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 maja 1965 r. (poz. 16).

Miesięczne stawki płac pracowników kuchni, blokierek oraz pracowników sal konsumpcyjnych i bufetów

(z wyłączeniem zakładów kategorii „S" i I)

Lp.	Stanowisko — funkcja	Stawka płac w złotych w zakładach zaliczonych do grupy płac		
		A	B	C
1.	Sprzętający ze stołu	800	800	800
2.	Zmywaczka, obieraczka jarzyn i warzyw	820	820	820
3.	Podający do stołu, pomoc w bufecie	840	840	840
4.	Pomoc kuchenna	920	920	920
5.	Młodszy kelner	940	940	940
6.	Wykwalifikowana pomoc kuchenna kawiarka	1.000	1.000	1.000
7.	Bufetowy, kasjer, starsza kawiarka	1.160	1.080	1.020
8.	Kelner, starszy bufet.	1.300	1.220	1.160
9.	Młodszy kucharz	1.400	1.300	1.220
10.	Starszy kelner (kelner pełniący obowiązki kierownik sali), kierownik bufetu (nadzorujący pracę co najmniej 2 osób)	1.500	1.400	1.300
11.	Kucharz, kucharz-garmażer, cukiernik	1.680	1.560	1.450
12.	Kierownik sali	1.820	1.680	—
13.	Kuchmistrz	2.080	1.900	1.750
14.	Błokierka	900—1300		

1. Kelnerom i starszym kelnerom, pełniącym funkcję kierowników brygady i nadzorującym pracę co najmniej czterech pracowników, zwiększa się miesięczne stawki płac o 10%.

2. Pracownikom pełniącym stale funkcję nieetatowych zastępców kierowników zakładów (w zakładach, w których nie ma etatowych zastępców), zwiększa się miesięczne stawki płac:
   1) do 10% — przy stałym pełnieniu funkcji zastępstwa do 2 godzin na dobę,
   2) do 20% przy stałym pełnieniu funkcji zastępstwa od 2 do 4 godzin na dobę.

Załącznik nr 7 do zarządzenia nr 27 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 maja 1965 r. (poz. 16).

Miesięczne stawki płac pracowników biurowych

(z wyłączeniem zakładów kategorii „S" i I)

Lp.	Stanowisko	Płace zasadnicze w złotych
1.	Zarządzający bielizną	800 — 1.100
2.	Kalkulator, rozliczeniowy	900 — 1.400
3.	Starszy kalkulator, starszy rozliczeniowy, dietetyczka, magazynier	1.000 — 1.500
4.	Starszy magazynier, zaopatrzeniowiec	1.000 — 1.600
5.	Kierownik magazynu, kierownik zaopatrzenia, kierownik rozliczeń	1.200 — 1.800

Załącznik nr 8 do zarządzenia nr 27 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 maja 1965 r. (poz. 16).

Miesięczne stawki płac pracowników obsługi

(z wyłączeniem zakładów kategorii „S" i I)

Lp.	Stanowisko — funkcja	Płaca zasadnicza w złotych
1.	Robotnik, szatniarz, toaletowy	800
2.	Praczka, prasowaczka, szwaczka, palacz pieców zwkłych	800 — 950
3.	Palacz centralnego ogrzewania	900 — 1100

Załącznik nr 9 do zarządzenia nr 27 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 maja 1965 r. (poz. 16).

Współczynniki kwalifikacyjne

(z wyłączeniem zakładów kategorii „S" i I)

Grupa płac, do której zaliczony jest zakład					
A		B		C	
Miesięczna stawka płac	Współczynnik kwalifikacyjny	Miesięczna stawka płac	Współczynnik kwalifikacyjny	Miesięczna stawka płac	Współczynnik kwalifikacyjny
1	2	3	4	5	6
800	1,0	800	1,0	800	1,0
820	1,02	820	1,02	820	1,02
840	1,05	840	1,05	840	1,05

1	2	3	4	5	6
920	1,15	920	1,15	920	1,15
940	1,17	940	1,17	940	1,17
1000	1,25	1000	1,25	1000	1,25
1160	1,45	1080	1,35	1020	1,27
1300	1,62	1220	1,52	1160	1,45
1400	1,75	1300	1,62	1220	1,52
1500	1,87	1400	1,75	1300	1,62
1680	2,10	1560	1,95	1450	1,87
1820	2,27	1680	2,10	—	—
2080	2,60	1900	2,37	1750	2,19

Załącznik nr 10 do zarządzenia nr 27 Przewodniczącego GKKFiT z dnia 24 maja 1965 r. (poz. 16).

Miesięczne dodatki kwalifikacyjne dla niektórych pracowników.

(z wyłączeniem zakładów kategorii „S" i I)

Lp.	Stanowisko	Dodatek kwalifikacyjny w zł	
		po 5 latach pracy	po 10 latach pracy
1.	Młodszy kucharz	125	250
2.	Kucharz, kucharz-garmażer cukiernik	150	300
3.	Kuchmistrz	170	340
4.	Kierownik zakładu o obrocie średniomiesięcznym według planu rocznego:		
	a) do 160 tys. zł	170	340
	b) powyżej 160 do 600 tys. zł	200	400
	c) powyżej 600 tys. zł	230	460

17.

ZARZĄDZENIE Nr 28

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 24 maja 1965 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie stosowania dodatków za znajomość języków obcych w jednostkach podległych GKKFiT oraz podlegających jego nadzorowi, zajmujących się obsługą turystów zagranicznych.

Na podstawie § 4 ust. 3 w związku z § 1 ust. 2 pkt 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 sierpnia 1960 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki nad instytucjami i organizacjami (Dz. U. Nr 38, poz. 224), zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu nr 82 Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 31 października 1964 r. w sprawie stosowania dodatków za znajomość języków obcych w jednostkach podległych GKKFiT oraz podlegających jego nadzorowi, zajmujących się obsługą turystów zagranicznych (Dz. Urz. GKKFiT Nr 8—9, poz. 37 i z 1965 r. Nr 3—4, poz. 7) wprowadza się następujące zmiany:

1) dotychczasowe brzmienie § 1 oznacza się jako ust. 1,

2) w § 1 dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Przepisy zarządzenia nie dotyczą pracowników zakładów gastronomicznych.

3. Zasady przyznawania dodatków za znajomość języków obcych pracownikom, o których mowa w ust. 2, określają odrębne przepisy".

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu
(—) Włodzimierz Reczek

18.

PISMO OKÓLNE Nr 5

PRZEWODNICZĄCEGO GŁÓWNEGO KOMITETU KULTURY FIZYCZNEJ I TURYSTYKI

z dnia 1 czerwca 1965 r.

w sprawie gromadzkich komitetów kultury fizycznej i turystyki.

W związku z wątpliwościami niektórych prezydiów rad narodowych oraz terenowych komitetów kultury fizycznej i turystyki, dotyczącymi podstaw prawnych w zakresie organizacji i działalności gromadzkich komitetów kultury fizycznej i turystyki wyjaśnia się, co następuje:

1. Na terenie całego kraju zostały utworzone w wielu gromadach komitety kultury fizycznej i turystyki działające na prawach komisji gromadzkich rad narodowych. Komitety te skupiają miejscowy aktyw sportowy i turystyczny, inicjują szereg przedsięwzięć w dziedzinie kultury fizycznej i turystyki, odgrywając coraz ważniejszą rolę w rozwoju wychowania fizycznego, sportu i turystyki na terenie poszczególnych gromad.

Dotychczasowa działalność gromadzkich komitetów kultury fizycznej i turystyki dowodzi ich przydatności społecznej, wskazuje na słuszność inicjatywy w tym zakresie, jak również spotkała się z życzliwym zainteresowaniem Urzędu Rady Ministrów.

2. Podstawę prawną tworzenia gromadzkich komitetów kultury fizycznej i turystyki stanowi art. 39 ust. 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (jednolity tekst Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172), zgodnie z którym rady narodowe powołują komisje stałe dla poszczególnych dziedzin swojej działalności.

Równocześnie — zgodnie z wyjaśnieniem Szefa Kancelarii Rady Państwa, zawartym w piśmie nr 76/10/62/Pr z dnia 14 września 1962 r. — nie zachodzi w związku z tworzeniem gromadzkich komitetów kultury fizycznej i turystyki potrzeba zmiany uchwały Rady Państwa w sprawie rodzaju i składu liczebnego komisji rad narodowych, bowiem „uchwała ta nie określa jakie komisje mają być powołane, lecz tylko przykładowo wylicza te dziedziny pracy rad, dla których komisje mogą być powołane. W myśl tej uchwały rodzaje komisji stałych określa sama rada narodowa mając na względzie, by zakresem działania komisji były objęte wszystkie zasadnicze dziedziny pracy rady narodowej".

Uwzględniając powyższe, zaleca się wojewódzkim komitetom kultury fizycznej i turystyki:

1) podjąć dalsze starania, mające na celu utworzenie społecznych gromadzkich komitetów kultury fizycznej i turystyki we wszystkich gromadach, w których istnieją dogodne warunki kadrowe i organizacyjne w dziedzinie kultury fizycznej i turystyki,

2) podjąć starania, mające na celu tworzenie na analogicznych zasadach komitetów kultury fizycznej i turystyki w poszczególnych osiedlach oraz miastach nie stanowiących powiatów,

3) rozszerzyć szkolenie i doszkalanie społecznego aktywu w celu zwiększenia liczby organizatorów życia sportowego i turystycznego w gromadach, osiedlach i małych miasteczkach,

4) dokonywać okresowej oceny działalności gromadzkich i osiedlowych komitetów kultury fizycznej i turystyki, upowszechniając ich doświadczenia.

Przewodniczący Komitetu
(—) Włodzimierz Reczek

KOMUNIKAT

Gabinetu Przewodniczącego GKKFiT w sprawie zasad wynagradzania pracowników służby zdrowia, wykonujących opiekę zdrowotną podczas imprez sportowych, wychowania fizycznego i turystyki.

Z dniem 20 maja 1965 r. weszły w życie nowe zasady wynagradzania pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, wykonujących opiekę zdrowotną podczas imprez w dziedzinie wychowania fizycznego, sportu i turystyki, określone zarządzeniem Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 27 kwietnia 1965 r. (Dz. Urz. Ministerstwa Zdrowia i Opieki Społecznej Nr 9, poz. 56).

Imprezami w rozumieniu zarządzenia są także zawody, treningi, kursy oraz obozy organizowane w dziedzinie wychowania fizycznego, sportu i turystyki.

Podstawowe zasady wynagradzania przedstawiają się następująco:

1. Wynagrodzenie za opiekę zdrowotną podczas imprez wypłaca ze swoich środków jednostka organizująca imprezę.
2. Pracownik zakładu społecznego służby zdrowia, zwolniony od pracy w celu wykonywania opieki zdrowotnej podczas imprez, nie może pobierać wynagrodzenia z zakładu pracy.
3. Pracownikom zakładów społecznych służby zdrowia przysługują następujące wynagrodzenia ryczałtowe:
   1) za wykonywanie podczas imprez opieki zdrowotnej przez okres nie dłuższy niż 3 dni:

Lp.	Czas wykonywania opieki zdrowotnej	Lekarze			starsi felczerzy, felczerzy, pielęgniarki, masażyści			pielęgniarki młodsze i przyuczone, asystentki pielęgniarskie, przyuczeni masażyści		
		w dni powszednie podczas imprez		niedziele, święta i w porze nocnej — zł	w dni powszednie podczas imprez		niedziele, święta i w porze nocnej — zł	w dni powszednie podczas imprez		niedziele, święta i w porze nocnej — zł
		krajowych — zł	międzynarodowych — zł		krajowych — zł	międzynarodowych — zł		krajowych — zł	międzynarodowych — zł	
1.	do 2 godz.	40	50	60	20	25	30	13	17	20
2.	do 4 „	70	90	105	40	50	60	26	34	40
3.	do 6 „	100	130	150	50	65	75	30	40	45
4.	do 8 „	125	160	190	65	85	100	40	50	60
5.	pow. 8 „	150	195	225	75	95	115	50	65	75

2) za wykonywanie opieki zdrowotnej przez okres dłuższy niż 3 dni:

Lp.	Okres pracy	lekarze zł	starsi felczerzy, felczerzy, pielęgniarki, masażyści zł	pielęgniarki młodsze i przyuczone, asystentki pielęgniarskie, przyuczeni masażyści — zł
1.	dzień powszedni	70	40	25
2.	niedziela lub święto	140	80	50

Stawki określone w pkt 2 przysługują za świadczenia udzielane podczas imprez w zakresie opieki zdrowotnej przez całą dobę.

Przez święta rozumie się dni ustawowo wolne od pracy, a przez porę nocną — okres od godziny 22 do godz. 6.

4. Pracownikom społecznych zakładów służby zdrowia zamieszkałym poza miejscem, w którym odbywa się impreza, przysługuje, poza wynagrodzeniem określonym § 4, zakwaterowanie, wyżywienie lub diety oraz zwrot kosztów przejazdu według zasad określonych dla pracowników państwowych.

5. Jeśli impreza nie trwa dłużej niż 3 dni, organizator imprezy wypłaca wynagrodzenie niezwłocznie po jej zakończeniu. Podstawą do obliczenia wysokości stawki — za wykonywanie opieki zdrowotnej podczas danej imprezy sportowej jest lista obecności stwierdzająca czas rozpoczęcia i zakończenia czynności przez pracownika służby zdrowia, podpisana przez kierownika imprezy.

6. W przypadkach, gdy czas trwania imprezy jest dłuższy niż 3 dni, organizator imprezy zawiera z pracownikiem zakładu społecznego służby zdrowia umowę (wzór CWD-„OS 13") na określony czas i w takim wypadku ustalone w umowie wynagrodzenie może być płatne z góry.

DYREKTOR GABINETU

(—) Tadeusz Kępiński

Wykaz ogłoszonych aktów normatywnych wchodzących w zakres działania lub zainteresowania jednostek resortu kultury fizycznej i turystyki.

Dziennik Ustaw:

1) ustawa z dnia 30 marca 1965 r. o bezpieczeństwie i higienie pracy — Nr 13, poz. 91,

2) ustawa z dnia 31 marca 1965 r. o zmianie ustawy o szkołach wyższych — Nr 14, poz. 98,

3) ustawa z dnia 31 marca 1965 r. o zmianie ustawy o instytutach naukowo-badawczych — Nr 14, poz. 100,

4) ustawa z dnia 31 marca 1965 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych — Nr 14, poz. 101,

5) obwieszczenie Prezesa Rady Ministrów z dnia 23 kwietnia 1965 r. o sprostowaniu błędów w ustawie Kodeks postępowania cywilnego — Nr 15, poz. 113,

6) obwieszczenie Ministra Szkolnictwa Wyższego z dnia 15 kwietnia 1965 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym — Nr 16, poz. 114,

7) rozporządzenie Ministra Szkolnictwa Wyższego i Przewodniczącego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki z dnia 10 maja 1965 r. w sprawie współdziałania władz Akademickiego Związku Sportowego z organami studiów wychowania fizycznego w szkołach wyższych — Nr 19, poz. 127,

8) obwieszczenie Przewodniczącego Komitetu Nauki i Techniki z dnia 7 maja 1965 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 17 lutego 1961 r. o instytutach naukowo-badawczych — Nr 19, poz. 129,

9) rozporządzenie Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 19 maja 1965 r. w sprawie zasad i trybu udzielania przez państwowe jednostki handlowe zamówień na dostawy, roboty i usługi dotyczące artykułów przeznaczonych na eksport — Nr 21, poz. 136.

Monitor Polski:

1) zarządzenie Ministra Żeglugi z dnia 12 kwietnia 1965 r. w sprawie świadectw zdolności żeglugowej statków żeglugi śródlądowej — Nr 20, poz. 92,

2) zarządzenie Ministra Gospodarki Komunalnej z dnia 24 kwietnia 1965 r. w sprawie zasad stosowania mandatów karnych przez organy administracji lasów komunalnych — Nr 22, poz. 104,

3) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 17 kwietnia 1965 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 22, poz. 105—106,

4) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 17 kwietnia 1965 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 22, poz. 107,

5) zarządzenie nr 31 Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 kwietnia 1965 r. w sprawie zatrudnienia cudzoziemców — Nr 23, poz. 110,

6) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 17 kwietnia 1965 r. uchylające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 23, poz. 112,

7) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 17 kwietnia 1965 r. zmieniające zarządze-

nie w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 23, poz. 113,

8) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 17 kwietnia 1965 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 23, poz. 114,

9) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 24, poz. 117—121,

10) uchwała Rady Ministrów nr 100 z dnia 27 kwietnia 1965 r. w sprawie planowania, realizacji i finansowania inwestycji wspólnych — Nr 26, poz. 128,

11) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 3 maja 1965 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 26, poz. 131,

12) zarządzenie Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 3 maja 1965 r. w sprawie uznania za rezerwat przyrody — Nr 26, poz. 132.

KOMUNIKAT

Gabinetu Przewodniczącego GKKFiT w sprawie adresowania korespondencji do Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki.

W związku z częstymi wypadkami niewłaściwego adresowania korespondencji do Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki, co utrudnia sprawne jej doręczanie przez urzędy pocztowe, Gabinet Przewodniczącego GKKFiT prosi wszystkie zainteresowane jednostki organizacyjne o ściłe określanie adresu GKKFiT, jak następuje:

GŁÓWNY KOMITET KULTURY FIZYCZNEJ
I TURYSTYKI

Warszawa 1
Skrytka pocztowa nr 1024

DYREKTOR GABINETU

(—) mgr R. Garbaczewski

Redakcja i Administracja Dziennika Urzędowego GKKFiT — Warszawa, ul. Litewska 2/8, telefon 28-23-15.

Zamówienia na prenumeratę należy kierować do Redakcji Dziennika Urzędowego — Warszawa, ul. Litewska 2/8. Prenumerata roczna wynosi 30 zł.

Należność za prenumeratę należy wpłacać na konto Redakcji Dziennika Urzędowego Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Turystyki w NBP — Warszawa, V Oddz. Miejski 1529-91/I-514. Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do redakcji w terminie 10-cio dniowym po otrzymaniu następnego numeru.

ODBIORCA:

Opłatę uiszczono gotówką

Cena zeszytu 2,50 zł

Druk. „Gryf", zam. 637/8zz — 2000 — E-41.